

ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2019)0239

Grundläggande rättigheter för personer av afrikansk härkomst

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2019 om grundläggande rättigheter för personer av afrikansk härkomst i Europa (2018/2899(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt andra strecksatsen och strecksatserna 4–7, artikel 2, artikel 3.3 andra strecksatsen samt artikel 6,
- med beaktande av artiklarna 10 och 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung¹,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling²,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF⁴,
- med beaktande av Europeiska unionens andra undersökning av minoriteter och diskriminering (EU-Midis II), som offentliggjordes i december 2017 av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), och FRA:s rapport om erfarenheter

¹ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

² EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

³ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

⁴ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

- av rasdiskriminering och rasistiskt våld bland personer av afrikanskt ursprung i EU¹,
- med beaktande av sin resolution av den 1 mars 2018 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2016²,
 - med beaktande av inrättandet i juni 2016 av EU:s högnivågrupp för bekämpande av rasism, främlingsfientlighet och andra former av intolerans,
 - med beaktande av den uppförandekod för att motverka olaglig hatpropaganda på nätet som kommissionen och ledande it-företag samt andra plattformar och sociala medieföretag kom överens om den 31 maj 2016,
 - med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 34 av den 3 oktober 2011 från FN:s kommitté för avskaffande av rasdiskriminering om rasdiskriminering mot personer av afrikansk härkomst,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 68/237 av den 23 december 2013 där 2015–2024 utnämns till det internationella årtiondet för personer av afrikansk härkomst,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 69/16 av den 18 november 2014 med handlingsprogrammet för genomförandet av det internationella årtiondet för personer av afrikansk härkomst,
 - med beaktande av Durbanförklaringen och handlingsprogrammet från 2001 års världskonferens mot rasism, som erkänner århundraden av rasism, diskriminering och orättvisor gentemot personer av afrikansk härkomst,
 - med beaktande av de allmänna politiska rekommendationerna från Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI),
 - med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation av den 19 september 2001 om den europeiska yrkesetiska koden för polisen³,
 - med beaktande av Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheters blogginlägg av den 25 juli 2017 *Afrophobia: Europe should confront this legacy of colonialism and the slave trade*,
 - med beaktande av protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna om icke-diskriminering,
 - med beaktande av frågan till kommissionen om grundläggande rättigheter för personer av afrikansk härkomst i Europa (O-000022/2019 – B8-0016/2019),
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Begreppet ”person av afrikansk härkomst” omfattar ”afro-europeisk”, ”afrikansk europé”, ”svart europé”, ”afro-karibisk” eller ”svart västindier” och avser personer av

¹ Rapporten *Being Black in Europe*, november 2018, som beskriver valda delar av resultaten från EU-Midis II.

² Antagna texter, P8_TA(2018)0056.

³ https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805e297e

afrikanskt ursprung eller härstamning som är födda eller bosatta i Europa, eller som är europeiska medborgare.

- B. Begreppen ”afrofobi”, ”afrifobi” och ”rasism mot svarta” avser en särskild form av rasism, inbegripet alla former av våld eller diskriminering, som närs av historiska kränkningar och negativa stereotyper och leder till utestängning och avhumanisering av personer av afrikansk härkomst. Detta hänger historiskt samman med kolonialismens och den transatlantiska slavhandelns förtryckande strukturer, vilket erkänts av Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter.
- C. Det bor uppskattningsvis 15 miljoner personer av afrikansk härkomst i Europa¹, men insamlingen av uppgifter om jämlikhet i EU:s medlemsstater är varken systematisk eller baserad på självidentifikation och utelämnar ofta andra och tredje generationens invandrare samt dem vars härkomst sträcker sig längre tillbaka än så.
- D. FRA har dokumenterat att det finns en särskilt hög sannolikhet att minoriteter i Europa med bakgrund i länder söder om Sahara i Afrika utsätts för rasism och diskriminering inom alla områden av livet².
- E. Enligt den andra undersökningen av minoriteter och diskriminering som nyligen genomfördes av FRA³ hade de unga tillfrågade av afrikansk härkomst, i åldersgruppen 16–24 år, i högre utsträckning utsatts för hatrelaterade trakasserier (32 %) under de tolv månader som föregick undersökningen än de äldre tillfrågade. Det konstaterades också att nätttrakasserier var vanligast bland yngre tillfrågade och minskade med åldern.
- F. Det är fortfarande ett faktum att historiska orättvisor mot afrikaner och personer av afrikansk härkomst – inklusive slaveri, tvångsarbete, apartheid, massakrer och folkmord i samband med den europeiska kolonialismen och den transatlantiska slavhandeln – sällan varken erkänns eller fastställs officiellt i medlemsstaterna.
- G. Att diskriminerande stereotyper lever kvar i vissa traditioner i Europa, såsom blackface-sminkning, vidmakthåller djupt rotade stereotyper om personer av afrikansk härkomst, vilket kan förvärra diskrimineringen.
- H. Det viktiga arbete som utförs av nationella organ för främjande av likabehandling och det europeiska nätverket för likabehandlingsorgan (Equinet) bör välkomnas och stödjas.
- I. Den årliga rapporten om hatbrott från OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR)⁴ har kommit fram till att personer av afrikansk härkomst ofta utsätts för rasistiskt våld, samtidigt som det i många länder saknas rättslig hjälp och ekonomiskt stöd till offer som återhämtar sig från våldsangrepp.
- J. Det främsta ansvaret för rättsstaten och medborgarnas grundläggande rättigheter ligger hos regeringarna, och därmed också det främsta ansvaret för att övervaka och förebygga

¹ Se Europeiska nätverket mot rasism, *Afrophobia in Europe: ENAR Shadow Report 2014–2015*, på http://www.enar.eu.org/IMG/pdf/shadowreport_afrophobia_final_with_corrections.pdf.

² Se Europeiska unionens andra undersökning av minoriteter och diskriminering (EU-Midis II) (2017) på <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/eumidis-ii-main-results>

³ Se föregående fotnot.

⁴ Se den senaste rapporten från 2016: <http://hatecrime.osce.org/2016-data>

våld, inklusive afrofobiskt våld, och att ställa förövarna inför rätta.

- K. Det finns bara begränsade uppgifter om rasdiskriminering inom utbildningssystemet. Det finns dock belägg för att barn av afrikansk härkomst i medlemsstaterna får lägre betyg i skolan än sina vita klasskamrater och att det är betydligt fler elever av afrikansk härkomst som hoppar av skolan i förtid¹.
- L. Vuxna och barn av afrikansk härkomst är alltmer utsatta vid polisförvar, med många konstaterade fall av våld och dödsfall. Det förekommer rutinmässigt nyttjande av rasprofilering, diskriminerande kroppsvisitering och övervakning som hänger samman med maktmissbruk inom brottsbekämpning, brottsförebyggande åtgärder, terrorismbekämpning eller invandringskontroll.
- M. Även om rättsliga åtgärder mot diskriminering existerar, behövs det starka och specifika politiska strategier för att ta itu med den strukturella rasismen som personer av afrikansk härkomst i Europa upplever inom områden som sysselsättning, utbildning, hälsa, straffrätt och politiskt deltagande, och även vad gäller effekterna av politik och praxis på migrations- och asylområdet.
- N. Personer av afrikansk härkomst i Europa utsätts för diskriminering på bostadsmarknaden och bor i segregerade låginkomstområden med låg standard och trångboddhet.
- O. Trots att personer av afrikansk härkomst genom historien har bidragit avsevärt till att bygga upp det europeiska samhället, utsätts många av dem för diskriminering på arbetsmarknaden.
- P. Andelen personer av afrikansk härkomst i den lägre delen av inkomstskalan är oproportionerligt stor i den europeiska befolkningen.
- Q. Personer av afrikansk härkomst är kraftigt underrepresenterade i politiska och lagstiftande institutioner på europeisk, nationell och lokal nivå i Europeiska unionen.
- R. Politiker av afrikansk härkomst utsätts fortfarande för kränkande påhopp i det offentliga rummet både nationellt och på EU-nivå.
- S. Den rasism och diskriminering som personer av afrikansk härkomst utsätts för är strukturell och sammanfaller ofta med andra former av diskriminering och förtryck på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- T. Den senaste tidens ökning av afrofobiska angrepp i Europa har riktat sig direkt mot tredjelandsmedborgare, i synnerhet flyktingar och migranter.
- 1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att erkänna att personer av afrikansk härkomst i synnerhet utsätts för rasism, diskriminering och främlingsfientlighet, och i allmänhet inte kan åtnjuta mänskliga och grundläggande rättigheter på ett jämlikt sätt, vilket kan likställas med strukturell rasism, och att de har rätt till skydd mot dessa orättvisor både som individer och som grupp, vilket inkluderar

¹ FRA:s yttrande nr 11.

positiva åtgärder för att främja ett fullständigt och likvärdigt åtnjutande av sina rättigheter.

2. Europaparlamentet anser att ett aktivt och meningsfullt socialt, ekonomiskt, politiskt och kulturellt deltagande för personer av afrikansk härkomst är avgörande för att ta itu med fenomenet afrofobi och säkerställa dessa personers inkludering i Europa.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en EU-ram för nationella strategier för social inkludering och integration av personer av afrikansk härkomst.
4. Europaparlamentet fördömer skarpt alla former av fysiska eller verbala angrepp mot personer av afrikansk härkomst i både den offentliga och privata sfären.
5. Europaparlamentet uppmuntrar EU-institutionerna och medlemsstaterna att officiellt erkänna och uppmärksamma det historiska arv som personer av afrikansk härkomst i Europa bär med sig – inklusive tidigare och fortgående orättvisor och brott mot mänskligheten, såsom slaveri och transatlantisk slavhandel, eller sådana som begicks under den europeiska kolonialismen, men också de omfattande och positiva bidragen från personer av afrikansk härkomst – genom ett officiellt erkännande både nationellt och på EU-nivå av den internationella minnesdagen för slaveriets offer och den transatlantiska slavhandeln, och upprättandet av särskilda månader som tillägnas de svartas historia.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att formellt uppmärksamma FN:s internationella årtionde för personer av afrikansk härkomst och att vidta ändamålsenliga åtgärder för att genomföra dess handlingsprogram i en anda av erkännande, rättvisa och utveckling.
7. Europaparlamentet erinrar om att vissa medlemsstater har vidtagit åtgärder för ett meningsfullt och ändamålsenligt gottgörande för de tidigare orättvisor och brott mot mänskligheten – med beaktande av deras ännu bestående effekter – som personer av afrikansk härkomst utsatts för.
8. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och resten av medlemsstaterna att följa detta exempel, vilket kan innebära någon form av kompensation såsom att erbjuda en offentlig ursäkt och att återlämna stulna föremål till ursprungsländerna.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att häva sekretessen för de koloniala arkiven.
10. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att systematiskt bekämpa etnisk diskriminering och hatbrott och tillsammans med andra viktiga berörda parter utarbeta ändamålsenliga, evidensbaserade rättsliga och politiska åtgärder mot dessa företeelser. Parlamentet anser att om uppgifter om etnisk diskriminering och hatbrott samlas in, bör detta enbart ha till syfte att fastställa orsakerna till och bekämpa främlingsfientliga och diskriminerande synsätt och handlingar, i enlighet med relevanta nationella rättsliga ramar och EU:s dataskyddslagstiftning.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla nationella strategier mot rasism för att ta itu med den ojämlika situationen för personer av afrikansk härkomst i jämförelse med andra grupper inom områden såsom utbildning, bostäder, hälsa, sysselsättning, polisväsende, socialtjänst, rättsväsende samt politiskt deltagande och

politisk representation, och att främja en ökning av andelen personer av afrikansk härkomst i media och tv-program för att på ett lämpligt sätt ta itu med bristen på representation av personer av afrikansk härkomst, samt bristen på förebilder för barn av afrikansk härkomst.

12. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som det civila samhällets organisationer spelar i kampen mot rasism och diskriminering och efterlyser ökat ekonomiskt stöd till gräsrotsorganisationer på europeisk, nationell och lokal nivå.
13. Europaparlamentet begär att kommissionen inlemmar en fokusering på personer av afrikansk härkomst i sina nuvarande finansieringsprogram och programmen under nästa fleråriga period.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom de berörda avdelningarna inrätta ett särskilt team som specifikt inriktar sig på frågor rörande afrofofi.
15. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna ska genomföra och på ett korrekt sätt verkställa rådets rambeslut om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen, särskilt att se som en försvårande omständighet att ett brott begåtts utifrån fördomar om ras eller nationellt eller etniskt ursprung, för att säkerställa att hatbrott mot personer av afrikansk härkomst registreras, utreds, lagförs och bestraffas.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett ändamålsenligt sätt bemöta hatbrott, vilket inkluderar utredningar om brottsmotiv som utgår från fördomar om ras eller nationellt eller etniskt ursprung, och att säkerställa att hatbrott mot personer av afrikansk härkomst registreras, utreds, lagförs och bestraffas.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sätta stopp för alla former av profilering baserad på ras eller etnicitet inom brottsbekämpning, terrorismbekämpning och invandringskontroll samt att officiellt erkänna och bekämpa olaglig diskriminering och olagligt våld genom att erbjuda myndigheter utbildning i att motverka rasism och fördomar.
18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fördöma och motverka rasistiska och afrofofiska traditioner.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att övervaka rasistiska fördomar inom sina straffrättsliga system, utbildningsväsenden och socialtjänster och att vidta förebyggande åtgärder för att säkerställa lika tillgång till rättssystemet och förbättra relationerna mellan brottsbekämpande myndigheter och minoritetsgrupper, att säkerställa lika utbildningsmöjligheter och förbättra relationerna mellan utbildningsmyndigheter och minoritetsgrupper samt att säkerställa lika tillgång till socialtjänst och förbättra relationerna mellan sociala myndigheter och minoritetsgrupper, i synnerhet svarta befolkningsgrupper och personer av afrikansk härkomst.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att vuxna och barn av afrikansk härkomst har lika tillgång till kvalitativ utbildning och vård fri från diskriminering och segregation, och att vid behov tillhandahålla ändamålsenliga åtgärder för lärandestöd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra personer av afrikansk härkomst historiska arv till en del av läroplanerna och att lägga fram ett

heltäckande perspektiv på kolonialismen och slaveriet, som också erkänner dessa företeelsers negativa inverkan på personer av afrikansk härkomst både historiskt och i nutid, och att säkerställa att lärarna är tillräckligt utbildade för denna uppgift och har beredskap att hantera mångfald i klassrummet.

21. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att främja och stödja initiativ för sysselsättning, entreprenörskap och ekonomisk egenmakt riktade till personer av afrikansk härkomst för att ta itu med arbetslösheten, som ligger över genomsnittet, och diskrimineringen på arbetsmarknaden som de utsätts för.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med diskrimineringen av personer av afrikansk härkomst på bostadsmarknaden och vidta konkreta åtgärder mot orättvisor i fråga om tillgång till bostäder, samt säkerställa adekvata bostäder.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa, med hänsyn till existerande lagstiftning och praxis, säkra och lagliga vägar in i EU för migranter, flyktingar och asylsökande.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att på ett ändamålsenligt sätt säkerställa att EU inte finansierar, stöder eller samarbetar med organisationer eller grupper som medverkar i eller är kopplade till slaveri, människohandel, tortyr och utpressning av svarta och afrikanska migranter.
25. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att anta en strategi för mångfald och inkludering inom arbetsstyrkan med en strategisk plan för etniska minoriteters och rasminoriteters deltagande i institutionernas arbetsstyrka som skulle komplettera existerande initiativ på området.
26. Europaparlamentet uppmanar europeiska partier och politiska stiftelser, såväl som parlament på alla nivåer i EU, att främja och utveckla initiativ som uppmuntrar politiskt deltagande bland personer av afrikansk härkomst.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätthålla nära kontakter med internationella aktörer såsom OSSE, FN, Afrikanska unionen och Europarådet, samt andra internationella partner, för att bekämpa afrofofi på internationell nivå.
28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Europarådets parlamentariska församling.